

Kaikessa raudassa

SAVON SANOMAT 8.7.
2009

Jouni Airaksinen kokosi pitkästä ajasta yksityisnäyttelyn kotikaupungin galleriaan.

KUOPIO
Risto Löf

Kuopiolaistaiteilija ei hötkyile. Avajaisiin on aikaa kahdeksan tuntia, ja Jouni Airaksinen lappaa teoksia autostaan Galleria 12:n ovesta sisään.

Osa veistoksista ja "rautaisista piirustuksista" on löytänyt paikkansa, muutama odottaa vielä ripustusta. Kaikki valmistuu aikanaan, tiistai-iltaan mennessä.

Airaksinen on ottanut rauhallisesti muutenkin kotikaupungin yksityisnäyttelyidensä kanssa. Edellisestä Kuopion omasta näyttelystä on vierähtänyt yhdeksän vuotta. Sitä ennen hän piti yksityisnäyttelyn Kuopiossa vuonna 1990.

- Ei siinä mitään sykliä ole, Airaksinen kuittaa.

- Syksyllä pidin näyttelyn Jyväskylässä. Sieltä on mukana kaksi työtä. Kaikki teokset ovat parilta viime vuodelta.

Töitään Airaksinen ei käy purkamaan sanoiksi - eikä muutenkaan pidä taidepuheita. Kuvataiteilija tekee taidetta, ja päivän vitsien kertominen on muiden hommaa.

Omalla polulla

Airaksinen on kuulunut kuopiolaisen kuvataiteen keskeisiin tekijöihin parinkymmenen vuoden ajan ja toiminut Ars Libera -yhdistyksen puheenjohtajanakin.

Viime vuosina hänen töitään on nähty useissa yhteisnäyttelyissä.

Ryhmäsieluksi Airaksista ei voi silti kutsua eikä uusien tyylisuuntien haistelijaksi.

- Jukka Virtanen sanoi taannoin ukoistani (miespiirroksista), että näytät kulkevan ihan omia polkujasi. Kai se piti siksi uskoa, Airaksinen toteaa lakonisesti.

Alkujaan Airaksinen opiskeli maalausta Kankaanpään taidekoulussa.

Takavuosien suurikokoisten piirustusten väkivahvat mieskuvat ovat leimanneet sittemmin Airaksisen taidetta, mutta tekijä väistää tyypittelyn.

- En ole niin miettinyt teemaa. Ehkä se oli joskus kahdeksankymmenluvulla.

Taiteilijakollegan kiteytyis Airaksisen manifestista - "taiteen syvin tehtävä on lohduttaa"

OMILLAAN Kuopiolaisen kuvataiteilijan Jouni Airaksisen taidetta on nähty useissa ryhmänäyttelyissä viime vuosina, mutta edellisen yksityisnäyttelynsä hän piti Kuopiossa vuonna 2000.

- kääntyy sekini kysymymerkiksi.

- Kuinka paljon kannattaa mitään painottaa? Aika usein se on kyllä ajatus taustalla.

Raatajat ja etsijät

Veistokset puhukoot puolestaan. Galleriakävijän ottaa vastaan *Sisyfos*, mustan kiven pyörittäjä, jonka jyrkevät raajat kaartuvat rautatangoista.

Samassa hengessä taakkaansa kantaa *Valkoinen kääpiö poistuu*, joka nähtiin Ars Liberan juhlanäyttelyssä.

Yhden näyttelyhuoneen tilaa hallitsee *Etsijät*-veistosinstallaatio. Hyvässä lihassa olevat nukkemaiset hahmot

”Ensin oli paljon enemmän viivaa eli rautaa. Sitten piti pelkistää.”

roikkuvat katosta köönsien varassa. Kokonaisuus oli esillä ensimmäistä kertaa viime kesänä Mäntän kuvataideviikoilla.

Seinälle kiipeää *Muurahaisen* - punaisen rautahahmon -

lisäksi aivan uudet veistokset. Mustat kallot nousevat tankorakennelman päähän.

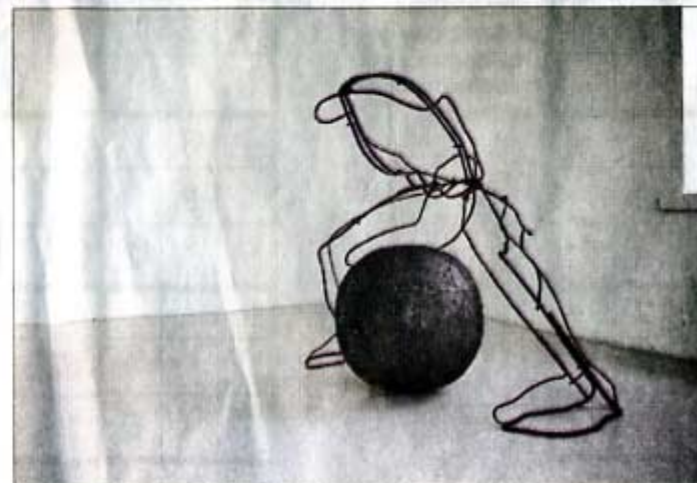
- Ensin oli paljon enemmän viivaa eli rautaa. Sitten piti pelkistää. Mikä se sitten on, mikä riittää, taiteilija miettii.

Takahuoneen uutuusteos on rautamobile, jossa suoraviivaiset kehikot pääsevät vapaasti kolahtelemaan toisiaan vasten. Siitä syntyy vieno, sakraaliääni.

Teoksen nimi lähtee "sadusta Aatamista ja Eevasta".

- Sehän on tyhjää täynnä.

• Jouni Airaksisen veistoksia ja rautaisia piirustuksia Kuopiossa Galleria 12:ssa 8.-26. heinäkuuta.

Sisyfos-veistoksessa jyrkellä rautahahmo raataa kiviänsä kanssa.